

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Ліло Г.Я.,

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»,

Ткачова Є.С.,

здобувач вищої освіти спеціальності 015 «Професійна освіта (Технологія виробництва і переробка продуктів сільського господарства)»,

*Миколаївського національного аграрного університету,
м. Миколаїв, Україна*

В нашому сучасному світі педагогічна наука пропонує багато комплексних засобів освітніх технологій і показує напрямки для практичного застосування.

Сьогодні існують педагогічні технології у вигляді комп'ютерної інформатизації освіти; інтенсивні технології; особистісно-орієнтовані технології для особистісної діяльності та для випередження навчання. Ці науки трансформуються у фахову підготовку майбутніх спеціалістів через педагогічну систему знань.

На сьогоднішньому етапі сучасний побудований навчальний процес підготовки спеціалістів у ПТНЗ значно складніший, ніж традиційний, який був сформований на основі відомих дидактичних принципів.

Атже, для того, щоб процес навчальної діяльності здійснювався ефективно, потрібно навчитися користуватися сучасними педагогічними технологіями, також важливо навчитися розбиратися в їхній суті й створювати свої професійні навички та урахувати ту обставину, що є гармонійним для педагогічного процесу який

можливий тільки для точного відтворення педагогічних технологій, тобто чітко досягати поставленої мети й педагогічних завдань у сукупності з адекватною технологією і їхнього вирішення.

На сьогодні відомо, що педагогічна наука накопичила багато дослідницьких матеріалів що стосовно педагогічної технології, яка розглядається із різних точок зору. О. Євдокимов розробив концепцію нових педагогічних технологій організації навчання студентів, яка науково-теоретично обґрунтовує організацію самостійної роботи та систему контролю навчальних досягнень студентів.

На сьогодні існують різні підходи для визначення поняття «педагогічна технологія». Як стверджує В. Кондрашова, що прагнення глибше зануритися у технологію процесу навчання спонукає науковців розмежовувати сутність понять «педагогічна технологія», інакше кажучи «освітня технологія», «технологія навчання», «дидактична технологія» [4].

Так, доктор педагогічних наук Л. П. Крившенко переконана, що поняття «педагогічна технологія» є ширшим, ніж поняття «технологія навчання» та «технологія виховання» [6].

Природно, що «педагогічна технологія» означає засоби роботи у сфері навчання і виховання. Серед багатьох педагогів все частіше вживається термін «технологія навчання», що трактується різними науковцями як: мистецтво слова, майстерність, вміння (К. Каіров); створюють методи для застосування та визначення всього навчального процесу для засвоєння знань із урахуванням технічних й людських ресурсів та їх взаємодії (В. Боголюбов); пізнають сферу наукових пізнань, що досліджують закономірності побудови, реалізації та оцінки всього навчального процесу з урахуванням цілей; запроваджують різний спосіб організації, образ мислення й систему забезпечення та відтворення позитивних наслідків педагогічної майстерності (В. Боголюбов, Л. Кайдалова); використовують сукупність методів і засобів обробки, подачі, виміру і презентація навчальної інформації (Л. Кондрашова).

Тож розуміємо, що сучасна технологія навчання спрямована на науково обґрунтовану побудову навчального процесу з використанням технічних засобів навчання, методів активного навчання та сучасних дидактичних засобів[2].

Також вчений О. Пехота переконаний, що трансформація терміну відбувалася наступним чином: «технології в навчанні» - «технології в освіті» - «педагогічні технології» [5].

М. Кларін теж розглядає «педагогічну технологію» як напрям у педагогіці, який має мету підвищити ефективність освітнього процесу, також гарантує досягнення поставлених цілей; ці дослідження з метою виявляють принципи і нові розробки прийомів оптимізації освітнього процесу шляхом аналізу, чинників, що підвищують освітню ефективність через конструйовані і застосовані прийоми і матеріали, а також за допомогою вживаних методом оцінки, як системність і конструювання навчального процесу, що гарантує досягнення поставлених цілей.

Розділяючи поняття «технологія навчання», «технологія у навчанні», «дидактична технологія», технологію навчання вчений М. Кларін порівнює з розробкою оптимальних методик викладання, технології у навчанні - це використання різних дидактичних засобів (ТЗН, комп'ютерів). Вчитель повинен вміти оптимально поєднувати навички педагогічного впливу з педагогічною взаємодією. Це надає його діям технологічного характеру [3].

Отже, педагогічна технологія - це така побудова діяльності педагога, у якій усі дії вхідні які в нього увійшли були б представлені в певній послідовності і цілісності, а виконання цих дій передбачає необхідних досягнень і результату правильного прогнозованого характеру. Бо переваги цих технологій полягають не тільки в посиленні ролях а й у питомої ваги для того, щоб вчитель самовдосконалювався, і ще для націленості технологій для розвитку творчого потенціалу особистості, також для індивідуалізації та диференціації навчального процесу, для сприяння ефективного самоконтролю й самооцінки результатів навчання.

Отже, педагогічна технологія - це спланована викладачем організація із високою педагогічною майстерністю в освітньому процесі, з оптимальним добром методів, засобів, форм навчання, за якої досягаються високі результати.

Проведений аналіз поняття «педагогічна технологія» дозволяє виділити такі компоненти як: цільовий (діагностичний опис цілей навчання); змістовий (чіткий опис способів досягнення результатів); операційний (відтворення процесу навчання); результативний (обов'язкове досягнення кінцевого результату).

Також, до педагогічних технологій можна віднести такі дії, як: цілеспрямованість, послідовність, поетапність, оптимальність, комплексність, цілісність, структурованість, багаторівневність, економічність та коригованість.

Але, погоджуючись з думкою В. Беспалька, можна видокремити одну із вразливих рис, як неопрацьованість мотивації навчальної діяльності, що пов'язана з найбільшим недоліком у педагогічній технології як гноруванням особистості [1].

Отже, зроблений аналіз сутність поняття «педагогічна технологія» не претендує на поглиблені, але він є спробою їхнього узагальнення. Перспективною проблема залишається вироблення запобіжного підходу до трактування цього поняття та класифікації педагогічних технологій.

Список використаних джерел:

1. Беспалько В. Слагаемые педагогической технологии / Владимир Павлович Беспалько. – М. : Педагогика, 1989. – 302 с.
2. Кайдалова Л.Г. Педагогічні технології формування професійних умінь і навичок у студентів вищого фармацевтичного закладу : дис...канд. пед. наук: 13.00.04 / Лідія Григорівна Кайдалова. – Х. , 2003. – 207 с.
3. Кларин М.В. Педагогическая технология в учебном процессе. Анализ зарубежного опыта / Михаил Владимирович Кларин. – М. : Знание, 1989. – 80 с.
4. Кондрашова Л.В. Процесс обучения в высшей школе : учебн. пособ. / Лидия Валентиновна Кондрашова. – Кривой Рог : КГПИ, 1996. – 76 с. авний гуманітарний ун-т, 2008. – 383 с.
5. Освітні технології : навч.-метод. посібник / О.М. Пехота, А.З. Кіктенко, О.М. Любар та ін. [за заг. ред. О.М. Пехоти]. – К. : А.С.К, 2002. – 255 с.
6. Педагогика : учебн. / Л.И. Крившенко и др.; [под. ред. Л.П. Крившенко]. – М. : ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. – 432 с.

*Науковий керівник – доцент Літрінчук С.Б.
Миколаївський національний аграрний університет*